

Erdélyben járt a Paxtonia Sacra Katolikus Általános Iskola 7. osztálya

2016. június 1-6.

Útinapló

2016. június 1., szerda

Reggel 5.30-kor volt a találkozó a Jagelló úti Kongresszusi Központnál. A fiúk beszédtek az okmányokat, Rita néni pedig az egészségügyi papírt. Hatalmas 53 fős busszal indultunk útnak. Az indulást Zoli bácsi egy imával kezdte. Az út az első megállóig hosszú volt, de annál eseménydúsabb. Sokat társasoztunk, pihentünk, és beszélgettünk. Első megálló Berettyóújfalu volt. Itt Rita néni mondta, hogy mindenki menjen el mosdóba. Miután tankoltunk, és a

mosdóban voltunk egy kicsit röpiztünk az osztállyal. Ezután továbbindultunk, és vártuk, hogy elérkezzünk a határhoz. Második állomásunk Nagyvárad volt. A Székesegyházba látogattunk, ahol megnéztük a templom kincstárát is. Sok fontos dolgot megtudtunk Szent Lászlóról, és a templom történetéről. Mi is meséltünk Szent László életéről, és néhányan mondákat olvastak fel, pl. többek között Csanád is. Ezután beszálltunk a buszba, és elindultunk harmadik állomásunk felé. Ez Bánffyhunrad volt. Nagyon furcsa volt, mert a házak túl voltak díszítve. A tetejük nagyon díszes volt, de alul nem voltak befejezve, mert az embereknek elfogyott a pénzük, mire eljutottak a ház aljának az építéséhez. Itt megnéztünk egy református templomot, ahol egy szobor, és egy festmény se volt. Csak hímzett szőnyegekkel volt tele a fal, a mennyezete nagyon szép volt, festett kazettás. Itt énekeltünk, rövid megemlékezést tartottunk, és egy néni mesélt nekünk, majd egy rövid szóbeli játék következett. Sajnos esett az eső. Továbbindultunk negyedik állomásunk felé, a szállás felé, Csíkszeredára. Útközben megnéztük a Tordai-

hasadékat. Szerencsére elállt az eső. Egy óras megállót tartottunk Balavásáron, itt a parkolóban röpiztünk az osztállyal. Majd egy nagyon érdekes helyre mentünk, egy szénégető-telepre, ahol nagyon bűdös volt, de sok érdekes dolgot tudtunk meg. Útközben többen felolvastak a buszon egy

mondát, vagy egy verset, vagy érdekességet a helyről, ahol voltunk, vagy egy idézetet. Mikor megérkeztünk a szállásra vacsoráztunk, és elmentünk egy esti sétára, megnéztünk egy borvízforrást, aminek az íze nagyon vasas volt. Itt volt az esti imánk is. Visszatértünk a szállásra, még beszélgettünk, és utána próbáltunk elaludni a szép, de hosszú, és fárasztó nap után.

Balogh Rita és Sass Emília

2016. június 2., csütörtök

A második nap nagyon esett az eső, ezért reggel megtudtuk, hogy ezen a napon lesz az előadásunk, helyi magyar diákoknak fogjuk előadni a március 15-ei ünnepélyünket. Így reggel próbáltunk a helyszínen, Csíkszeredán, egy Kollégiumban. Majd meglátogattunk egy múzeumot, a Mikó várában lévő Székely Múzeumot, ahol bemutatták a székelyek életét, a vár történetét, és a híres festő Csontváry festményeit. Nagyon érdekes volt az eszteneépület, a juhászok életmódja, de a mesterségek terme is érdekes volt, a lányokat pedig különösen érdekelte a lakásbelső. A vár története is érdekes volt, jó volt, hogy körbeülhettünk egy asztalnál, és beöltözhettünk, még fénykép is készült rólunk. A Csontváry-kiállítás különösen szép volt. Visszamentünk a szállásra, megebédeltünk, majd 1 órás csendes pihenő volt, és mindenki átöltözött, illetve összekészítette a ruháját az esti előadásra. Tartottunk egy szövegpróbát, majd elindultunk a belvárosba busszal. Hamar megérkeztünk a Segítő Mária Gimnázium Kollégiumába. Itt adtuk elő magyar középiskolás korúaknak a megemlékezésünket. Ebben mindenkinek meg volt a szerepe, Zoli bácsi, István bácsi is szerepelt, Rita néni a zenét kezelte, és fotózott, videózott, Gabi néni pedig vetített. Nagyon jól sikerült az előadás. Az előadás után közösen imádkoztunk. Majd elpakoltunk, és visszaindultunk a szállásra. A jól sikerült nap végén vacsoráztunk, még beszélgettünk, majd aludtunk.

Varga Zita és Morvai Zsuzsa

2016. június 3., péntek

A pénteki napon reggel elmentünk megnézni a csíksomlyói kegytemplomot, ahol Gergely a templom kántora segítségével elénekeltük a Himnuszt, a Szózatot, az Este a székelyeknél című darabot, és még sok más nagyon szép éneket. Többen kipróbálhatták az orgonát, Zsuzsi, Fruzszi, és Fanni is. Majd lent a templomban a Szűzanya lábánál imádkoztunk, énekelünk közösen. Beszálltunk a buszba, és megnéztünk egy emlékművet Madéfalván. Ezt az emlékművet 200 székely vértanú emlékére

állították, akik az ősi szabadságért vértanúak. 1764. január 7-én az osztrák császári katonaság itt mészárolt le több száz székelyt, akik tiltakoztak a határőrezred felállítását ellen. Ezt nevezik madéfalvi veszedelemnek. Itt énekelünk, imádkoztunk, majd koszorúztunk. Továbbindultunk, és miután megünnepeltük Rita néni születésnapját zsíros kenyérrel, tortával, süteményekkel, kirándulni mentünk. Esett az eső, de ennek ellenére kirándultunk a Békás-szorosban. Páratlan élmény volt. Majd a Gyilkos-tó meglátogatása következett. Útközben nagy árvizekkel talákoztunk. Már a házak kertjeit elöntötte a Maros. Így megálltunk Gyergyóremetén, és segítettünk homokzsákokat tölteni, cipelni. A helyiek nagyon örültek nekünk, és nagyon hálásak voltak. Majd csokit vásároltunk egy boltban. Ezután elmentünk egy helyi kis étterembe, és nagyon finom meleg vacsorát kaptunk. Későn tértünk vissza a szállásunkra, ahol még beszélgettünk egy kicsit, majd fáradtan, de nagy örömmel pihentünk le.

Varga Zita és Morvai Zsuzsa

2016. június 4., szombat

Ma volt az összetartozás világnapja. Reggeli után felszálltunk a buszra, és elmentünk elsőként egy emlékműhöz. Sebő Ödön emlékmű volt ez, kopjafát állítottak egy nagyon szép helyen, a Gyimesi hágónál, itt tartottunk egy megemlékezést. Majd Zoli bácsi különböző növényeket mutatott be nekünk, amelyek a környéken jellemzőek. Utána elmentünk az Ezeréves határhoz. Itt Gyimesbükkön András bácsi mesélt nekünk, előadást tartott. Kaptunk

tőle nagyon finom ebédet is. Majd felsétáltunk a Gyimesi szoros fölé, és ott métáztunk, röpíztünk az osztállyal. Majd az Ezeréves határnál megnéztük a Monarchia egykori legkeletibb vasúti őrházát, itt előadást is hallgattunk, majd fölcaplattunk a meredek lépcsőn a Rákóczi-vár romjaihoz,

ahol anno 1789-ben Lacz András fölívágtatott a lovával, és kitűzte a magyar zászlót a vár falára. Miután a lépcsőn sikeresen lejutottunk, megnéztük az őrházhoz tartozó katonai bunkert. Nagyon izgalmas volt a bunkerben végigmenni. A falu határában találhatóak az Osztrák-Magyar Monarchia egykori határának a határkövei. Hazafelé útközben megálltunk Gyimesfelsőlokon, ahol az ottani iskolát

néztük meg, és hallgattuk az iskola történetét, és nagy örömmel néztük meg az iskolát belülről. Érdekesekek voltak a termek, és a tornaterem is. Hazaérkezésünk után vacsoráztunk, majd fölkirándultunk a csíksomlyói búcsú helyszínére, a Kissomlyó-hegy és a Nagysomlyó-hegy közötti nyeregbe, nagyon jól játszottunk, és szórakoztunk a visszhanggal is. Visszafelé pedig megálltunk a közeli Mofettánál, ahol néhányan a lábukat megmártóztatták. És egy nagyon hangulatos esti imában volt részünk. Majd vissza kirándultunk a szállásunkra, és próbáltunk hamar elaludni.

2016. június 5., vasárnap

Reggeli után fölszálltunk a buszra, és elmentünk a Nyerges-tetőre, ahol az iskola által 2010-ben állított kopjafát lecsiszoltuk, lefestettük, felújítottuk a kopjafánkat, és Emese felolvasott egy verset, énekeltünk, koszorúztunk. Külön öröm volt számunkra az, hogy a mi kopjafánk melletti kopjafához is éppen akkor jöttek ki, így közös volt a megemlékezésünk. Ezután elutaztunk Kézdivásárhelyig, ahol láttuk Gábor Áron szobrát, itt is énekeltünk, láttuk a híres udvartereket, és a város múzeumát is. Ez

utóbbiban először az első részben a céhekről láthattunk, hallhattunk érdekes dolgokat, a második részben gyerekrajzokat néztünk meg, a harmadik részben pedig egy nagyon cuki kiállításon vettünk

részt, Zsuzsi és Andris a két baba különböző erdélyi népviseletbe volt öltöztetve. Ezután átsétáltunk a Rigó Jancsi vendéglőbe, ahol finom pizzát ebédeltünk, sőt fagyit is kaptunk. Egy órás utazás után máris a Szent Anna-tavat néztük meg. Gyönyörű volt! Sajnos nem fürödhettünk benne, csak lábat áztathattunk. A víz tisztaságát, pH-ját is megállapítottuk, és igen jó eredmények jöttek ki. A tó közelében egy kis lyuk volt, ahová be kellett szagolni, és így állítólag egy évig nem fog fájni a fejünk. Igaz, bűdös volt, de megérte! A Fodor-házban egy finom vacsora után szentmisén vettünk részt. Ezt Gazi atya tartotta a szállásunkon. A misén Gergővel, a kántorral énekeltünk, és a szentmise után még közösen énekeltünk egy ideig. Majd egy nagyon hangulatos záró esti imánk volt. Ezek után boldogan, de egyben szomorúan összepakoltunk, és álomra hajtottuk a fejünket.

2016. június 6., hétfő

A közös reggeli után még a szobánkban pakoltunk, rendet raktunk, szemetet szedtünk, majd elbúcsúztunk a szállásadóinktól, bepakoltunk a buszba, és elindultunk. Megálltunk Szejkefürdőn, ahol megemlékeztünk Orbán Balázsról, és vízvizsgálatot is végeztünk, és megkóstoltuk a forrásvizet. Majd továbbindultunk, és megálltunk Farkaslakán. Itt Tamási Áron sírjánál Kincső felolvasott, énekeltünk, imádkoztunk, koszorúztunk, majd gyors szóbeli totó volt. Utána Korondra

érkeztünk. Itt lehetőségünk nyílt vásárlásra, mindenki nagyon jó dolgot vett, például kürtös kalács készítő rudat, táskát, kalapot, apróságokat. A híres korondi mintát is tanulmányozhattuk, megnéztük a különböző korondi tálakat, és vásároltunk is az iskola számára. Reméljük a mi osztálytermünkbe is kerül egy-két új korondi tányér. Hazafelé indultunk, nagyon fáradtak voltunk, így a buszban tudtunk egy kicsit aludni. Még Romániában megálltunk egy parkolóban megebédeltünk, majd közösen játszottunk. Nagyon jó volt! Utána még nagyon sokat utaztunk, pihentünk a buszon, beszélgettünk, kártyáztunk, és népdalokat énekeltünk. Nagyon későn 23 óra körül érkeztünk Budapestre a Jagelló úti Kongresszusi Központhoz.

Havrilla Borbála és Homm Boglárka